

OBVESTILA

LETO II. - ŠT. 6 - DECEMBER 1969

CENA 1 DINAR

Ob koncu leta

Leto, ki je prineslo takoj v začetku precej negotovosti v gozdno proizvodnjo, se končuje. Z velikimi napori bomo nadomestili to, kar nam je povzročila nenormalna zima. Ta pa je bila res takšna, da že dolgo ne pomnimo. Prava proizvodnja se je praktično začela z mesecem majem, kar pomeni tri mesece izpada. Na srečo se bo vse dobro izteklo,

tonske razprave jemljejo voljo do poglobljenega dela, saj ustvarjajo določeno negotovost in nejevoljo pri kolektivu.

In kaj lahko pričakujemo v naslednjem letu? Predvsem upamo, da bomo imeli manj težav z nastopajočo zimo, prav tako pa pričakujemo trajnejšo rešitev v odnosih med gozdnim posestnikom in gospodarsko organizacijo. Pričakujemo dokončno uveljavitev tržnega gospodarstva, kar bo omogočilo povečanje dohodka kmetov. Proces se je že začel in bomo verjetno priča odpravi še zadnjih ostankov administrativnega vmešavanja v samoupravne pravice kolektiva, kar drugod že zdavnaj ne velja več.

saj bomo predvideni plan le dosegli, tako količinsko kot vrednostno. Vsi napori so večidel veljali doseganju tega cilja.

Leto 1969 pomeni pomemben mejnik pri reševanju problematike enotnega gospodarjenja z gozdovi. Zaostreni odnosi — ti so bili včasih tudi umetno izzvani — so terjali temeljito razmišljanje o nadaljnji ureditvi gospodarjenja s kmečkimi gozdovi. Po vsej Sloveniji je bila javna razprava o tem vprašanju, ponekod z več, drugod z manj uspeha. Pozitivno pri vsej stvari je to, da je le prišlo do določenega zblizanja stališč, čeprav še ni videti konca polemike in ni pričakovati univerzalnih rešitev. Ta problem nas bo spremljal še v naslednjih letih. Razumljivo je, da takšne mara-

Definitivno se morajo nazreti konture bodočega še tesnejšega sodelovanja s področno lesno industrijo, kar se je uspešno začelo že v letošnjem letu. Zaradi tega menim, da bo leto 1970 v tem pogledu odločilno, ker bomo položili temelje za bodoči razvoj celotnega področja.

To je le nekaj želja in nalog, ki jih moramo v naslednjem letu uresničiti. To pa zahteva popolno angažiranje slehernega člana kolektiva in maksimalno razsodnost.

Z željo, da bi se naše želje v čim večji meri uresničile, želim vsem članom kolektiva kakor tudi vsem gozdnim posestnikom srečno, uspeha polno leto 1970.

Janez Gornjec, dipl. inž. gozd.

Razmišljanje o zimski proizvodnji

Sneg. Vse naokrog je zopet belo. Veter brije. Čez noč zapadli sneg veter dviguje s tal in ga vrtinči v tisočih vrtinčih — grebenčki so že skoraj goli, kotanje polne snega. Zameti.

Ura je šest zjutraj. Zunaj še vedno trda tema. Kako bom prišel danes na »šiht«? Bom sploh lahko kaj naredil — se mi sploh splača na delovno mesto v gozd? Saj že doma vidim, da efekta ne bo! Delam v akordu! Bom danes, jutri, ves teden, mesec dosegal normo? Vem, da bom moker — morda me čaka zaradi tega bolniška postelja že jutri. Prehlad se nabira. Če me ne položi jutri, kako bo naslednji teden, kako bo naslednja leta? Bom lahko zaradi tega naslednja leta v redu delal in zaslužil, da preživim družino?

Takšna in podobna razmišljanja, podkrepjena z mastno kletvijo na račun snega, vetra, mraza, skratka zime, spremljajo našega gozdnega delavca — ko se prebija skozi zimsko neurje na delovno mesto.

Vprašujemo se, ali je to dejansko potrebno. Ali je naša gozdna proizvodnja v današnjem času, v dobi tehnike, res še na tako nizki stopnji, da moramo sekati in spravljati les v vsakem vremenu, v vseh letnih časih? Ali je potrebno, da trpi zaradi neugodnih, čisto nemogočih zimskih delovnih razmer zdravje gozdnega delavca?

Spomnimo se samo februarja 1969. Delovne razmere so bile nemogoče — delati razen delno pri transportu lesa se v bistvu ni dalo. Takrat smo pričeli razmišljati o »zimskih počitnicah«. Precej smo o tem govorili — čas je tekel — posijalo je prijetno pomladansko sonce, in problemi kakor tudi nizki prejemki za mesec februar so bili pozabljeni.

Ceprav vrsta ljudi — strokovnjakov — zatrjuje, da moderno gozdarstvo nima več značaja sezonske proizvodnje, se s to trditvijo popolnoma ne strinjam. Priznavam sicer, da se da z moderno mehanizacijo delati v gozdu v vsakem letnem času, tako tudi v neugodnih zimskih vremenskih razmerah. Vprašam pa se, ali je ob današnji organizaciji petdnevnega tednika to potrebno, ali ni vprašanje, s kakšnimi stroški in žrtvami proizvajamo, ali zdravje gozdnega delavca ni pomembno?

Že nekaj let imamo proste sobote v letnem in zimskem času. Imamo pa tudi delovne. Na to smo se navadili. Težko si predstavljamo, da bi delali tudi ob teh prostih sobotah. Res je, da je na prosto soboto »zadelano slabo vreme«. Vendar je prostih sobot še vedno dovolj.

Če mesečno v letnem delovnem času, to je od aprila do oktobra, delamo vsaj tri sobote in imamo še vedno prosto eno soboto na mesec, pridobimo letno 14 delovnih dni. Če letni dopust izrabimo v dveh delih — polovico poleti, polovico v zimi, pridobimo zopet toliko časa, toliko delovnih dni, da dejansko lahko organiziramo »zimskie počitnice«, dolge vsaj en delovni mesec.

Kaj dosegamo s tem?

1. Znižujemo proizvodne stroške;

2. zmanjšujemo možnost trenutnih obolenj gozdnih delavcev;

3. zmanjšujemo možnost kroničnih obolenj zaradi mokrote in prehladov;

4. znižujemo že tako visoko število boleznin.

Jasno je, da bo določeno število ljudi pa tudi gozdnih delavcev v tako organiziranih

zimskih počitnicah še vedno na delovnih mestih. Ob tem ne smemo pozabiti na sprotno oddajo lesa, na poslovanje s kmeti gozdnimi posestniki in še na vrsto drugih del.

Zelim le nakazati problem gozdne proizvodnje v neugodnih zimskih razmerah, sprožiti reševanje tega problema pravočasno, kajti če ga pričnemo reševati sedaj, ob koncu starega oziroma začetku novega poslovnega leta, ga lahko rešimo do zime 1970—71. Rešitev tega problema se mi zdi pomembna prvenstveno zaradi ohranitve zdravja neposrednega proizvajalca, nikakor pa ne smemo zanemariti tudi možnosti znižanja stroškov naše celotne proizvodnje.

Metod Sekirnik, dipl. inž.

Mehanična delavnica

Bolj ali manj je znano, da imamo precej močno mehanizacijo, s katero upravlja strojni obrat gozdnega gospodarstva. Mehanična delavnica stoji skoraj na robu meje gozdnega gospodarstva, v Mislinji. Bolj primerno bi bilo, če bi bila kje bolj v središču. Ta lokacija je pač nastala, ker je bila pri roki stavba, v kateri smo si uredili delavnico, in v ta namen obnovili bivše Pergerjeve hleve. Delavnica je kar čedno urejena, opremljena je tudi s potrebnim orodjem. V zimskem času pa nam je delavnica skoraj premajhna. Glede na precejšnje število traktorjev, kamionov, motornih žag in še druge mehanizacije imamo dela »čez glavo«. Nekaj kamionov je že preživelih — rabljenih — in imamo z njimi iz meseca v mesec visoke stroške. Obveščen sem, da bomo te kamione verjetno v kratkem izločili iz prometa in jih zamenjali z novimi. Za gozdarske obrate bo to tudi pomembno, ker bo manj izpada, uspeh bo večji in odprema gozdnih sortimentov hitrejša.

Živimo v obdobju, ko se morajo gozdarski obrati zelo truditi za tekoče izvrševanje letnih načrtov. Odprema gozdnih sortimentov je zelo pomembna, prav na odpremo pa zelo močno vpliva nemoteno in kvalitetno delo strojnega obrata. Z vključevanjem mehanizacije o pravem času in na pravem mestu bomo imeli več uspeha in hitreje dosegali naše skupne cilje.

Razumeti je treba tudi, da nastopi več okvar — lomov, kadar so stroji preobremenjeni. Tedaj pride tu ali tam tudi do zastoja. V okviru možnosti po naših najboljših sposobnostih hitro odpravljamo napake in zamenjujemo polomljene dele z novimi. Delo opravljamo po potrebi tudi v podaljšanem delovnem času. Povedati moram, da imamo težave z rezervnimi deli; včasih jih ni v zalogi.

V mehanični delavnici imamo mehanike skoraj vse specializirane in vsi popravljajo posamezne stroje. Praksa nam je pokazala, da dobi človek poleg utrjenega znanja tudi veliko prakse in spretnosti, če več let opravlja eno in isto delo. Delo mu je veliko lažje, hitreje ugotovi napako, in čas popravila je krajši. Tako je tudi vozilo hitreje vključeno v svojo funkcijo.

Kolikor imamo čas, popravljamo tudi motorne žage, ki so last gozdnih posestnikov; tem dajemo tudi rezervne dele za žage. V letu 1970 bo naša delavnica opravljala tudi servise za kosilnice, traktorje in drugo mehanizacijo v kmetijstvu. Tako bo povezava med kmetom in gozdnim gospodarstvom še tesnejša.

Zopet smo v zimi. Bojimo se, da bo huda in da bo visok sneg. Že v jeseni smo razmišljali, kako bo s pluzenjem snega. Brez tega v zimi ne mo-

remo biti! Pluzni stroj rolba imamo delno pripravljen. **Gledamo pa ga z bojaznijo, ker so nekateri njegovi deli izrabljeni, da bi jih bilo potrebno zamenjati.**

Vprašujemo, kje so rezervni deli in ali jih je res tako težko dobiti.

Izrabljam to priložnost in opozarjam vodje obratov, revirne vodje, cestarje in druge, da vsako jesen pravočasno očistijo ceste. Cestna površina naj bi bila čimbolj čista in na njej ne sme biti navlake (kamenja, lesnih odpadkov in drugega, tako da bi pluzenje lažje in hitreje potekalo in da bi bilo manj lomov. Moje opozorilo je dobronamerno, ker bo tako odprema potekala z manjšimi zastoji in tudi marsikateri šef gozdarskega obrata bo ohranil mirne živce.

Izpopolnimo našo mehanizacijo in jo vključimo povsod, kjer je mogoče!

Maks Ramšak

Pojasnilo

V zvezi s prispevkom Maksa Ramšaka smo se pozanimali pri nabavni službi podjetja. Nabavni referent Franc Pajžler nam je odgovoril takole:

Velikokrat se sliši, da je nabavna služba pri podjetju kriva, če pride do zastoja pri kakšnem stroju in je potrebno nekaj več časa čakati na nadomestni del. Takšno mnenje imajo ljudje, ki ne poznajo postopka nakupovanja nadomestnih delov, posebno kadar je potrebno nabavljati material iz uvoza. Postopek pri uvozu nadomestnega dela ni nič bolj enostaven od uvoza novega stroja.

Ko prejme nabavni oddelek naročilo nadomestnega dela, pošlje pismeno naročilo uvozniku. Včasih pa gremo tak del tudi osebno iskat k uvozniku na konsignacijsko skladišče. Če uvoznik nadomestnega dela

nima v zalogi, zaprosi inozemskega dobavitelja, da mu pošlje predračun in ga obenem vpraša, če ima artikel v zalogi. Po nekaj dneh, lahko tudi po nekaj tednih, mu inozemski dobavitelj dostavi zaželeno listino in odgovor. Po prejemu tega nam uvoznik dostavi predračun. Knjigovodstvo podjetja ugotovi, ali imamo zahtevane devize iz določene postavke, nakar zaprosi banko za potrdilo o posedovanju deviz. Potrdilo o posedovanju deviz dostavimo uvozniku in mu obenem nakažemo dinarsko vrednost predračuna. Šele po tako opisanem postopku naroči uvoznik nadomestni del pri inozemskem dobavitelju. Sle-

di dobava. Blago iz uvoza ni dostavljeno uvozniku, temveč carini. Uvozno podjetje — uvoznik — mora na carini urediti administrativni postopek, plačati carino in druge stroške, šele potem lahko prevzame blago. Ko je uvoznik to uredil, nas obvesti, da je blago prišlo, in tedaj ga lahko prevzamemo ali pa nam ga pošlje.

Opisani postopek naročila in nabave nadomestnega dela v tujini je včasih krajši, včasih pa se zelo zavleče. **Prav sedaj je tak primer s plužnim strojem rolba švicarske proizvodnje.**

V juliju 1969 je strojni obrat v našem nabavnem oddelku naročil rezervne dele. Mi smo naročilo takoj poslali uvozniku in ga že takrat opozorili, da so nadomestni deli za nas zelo važni, da moramo imeti stroj do zime pripravljen, da je odprema lesa za nas izredno pomembna, odprema pa zopet odvisna od cest in ceste od plužnega stroja. V mesecu septembru 1969 nas je uvoznik obvestil, da rezervnih delov nima v zalogi in da je prosil za predračun inozemskega dobavitelja. Kljub telefonski urgenci smo predračun prejeli šele 18. novembra 1969. Na predračunu nas uvoznik obvešča, da nam bo nekaj rezervnih delov poslal v eni pošiljki po vplačilu, preostale pa v šestih mesecih, ker mu je tak rok postavil tudi dobavitelj.

Takoj po prejemu predračuna smo nakazali devizno in dinarsko vrednost. Uvoznika smo o tem seznanili z dopisom in mu obenem sporočili naše ogorčenje, češ da bomo to tudi sporočili tujemu dobavitelju.

lju. S takšnim načinom bi lahko uvoznik naredil podjetju milijonsko škodo, ker se lahko zgodi, da zapade visok sneg in bomo v času največje potrebe tako rekoč brez stroja in primorani plačevati tuje storitve ali pa imeti velike zastoje.

Primer rolbe ni osamljen; to se zgodi večkrat. Nabavna služba podjetja ostane pri takšnih administrativnih predpisih včasih nemočna. Za traktor fiat 411 C smo čakali na hladilnik leto dni. Dobavo smo vsak teden osebno urgirali pri uvozniku, a brez uspeha. Tudi pri domačih strojih ni včasih nič bolje. Pred kratkim smo zaprosili za rezervne dele grederja. Domači dobavitelj nas je obvestil, da naročene dele lahko dostavi šele po treh mesecih.

V tem času bo zima pri kraju, stroj pa bo še vedno takšen, kakršen je sedaj. Vsak se izgovarja, da nima potrebnih surovin za izdelavo ali pa da mu kooperantje surovin ne dobavijo.

Upam, da sem v teh skopih besedah prikazal problem nabave nadomestnih delov tako, da bo razumljivo bralcem tega prispevka. V nabavnem oddelku podjetja so na voljo listine, iz katerih je razvidno, da se trudimo, da bi nadomestni deli prispeli čimprej. Nabavni službi se s tem zmanjša delo, iskanje delov in razna potovanja. Zavedamo se, da je tudi naša služba pomembna pri skupnih naporih za doseg čim večjih poslovnih uspehov in radi storimo vse, da ne bi bilo zastojev, pri katerih utrpimo veliko poslovno izgubo, izgubljam pa tudi živce.

Franc Pajžler

Ob zatonu leta

Leto 1969 je bilo za kmete in gozdarje dokaj razgibano. Razprave o gospodarjenju z gozdovi v zasebni lasti so mu dale posebno obeležje. V Črni Socialistična zveza ni sklicala oziroma organizirala sestankov gozdnih posestnikov. Ne vem, čemu ne. Črna je v mnogočem še vedno Črna. Mnogo je bilo razprav drugod, dosti so o tem pisali tudi v časopisju. Poleg neumestnih pripomb so predlagali tudi tehtno in pametno. Ko sem vse to spremljal, sem se spomnil srbskega izreka: »Tresla se je gora, rodila se je miš.« Ob koncu teh burnih razprav bo pregovor verjetno prišel do svoje veljave.

Gozdni posestniki ne bomo kdo ve kaj dosegli. Razprave so tekle okrog samouprave, organizacijskih oblik gospodarjenja z gozdovi in trgovine z lesom. Starejši kmetje se spominjajo stare Jugoslavije in lesnih trgovcev, ki so prinašali »srečo« v kmečke domove. Takoj ko bi se pojavila prosta trgovina z lesom, bi se pojavili novi »osrečevalci«, ki že tudi zdaj bolj prikrito prakticirajo s prekupčevanjem mi-

mo ustaljene oblike med kmetom in gozdarskim obratom. Pojavila bi se tudi krepka trgovina z lesom in odprema lesa v sosednje republike. Seveda bi posel glede na splošno razgledanost današnjega kmeta tekla malo težje. Naivnih kmetov, ki bi naselili, pa tudi ne bi manjkalo. Kdor misli pošteno, je proti taki trgovini, saj bi od nje gozdni posestnik ne imel nobene koristi. Ob nastanku proste trgovine z lesom in drugih oblik gospodarjenja z gozdovi bi se takoj odprlo vprašanje, ki močno posega v interese kmetov in družbe: kdo bo skrbel za obnovo že tako zanemarjenih in izsekanih gozdov privatnega sektorja, kdo bo vzdrževal in naprej gradil ceste, ki so posebno nam hribovcem zelo potrebne. Mi smo oddaljeni od industrijskih središč v dolini. Posebno potrebne so nam ceste za obnovo gospodarskih poslopij, za dovoz raznega reprodukcijskega materiala, brez katerega si napreden kmet svojega gospodarjenja ne more več zamišljati, in končno, kako se bo s pomanjkljivo

cestno mrežo redno oskrbovala naša industrija z lesom.

Moje mnenje glede gospodarjenja z gozdovi v kmečki lasti je naslednje: gozdove naj še naprej upravlja Gozdno gospodarstvo, potrebno pa je, da v interesu čimbolj učinkovite samouprave izvolimo v samoupravne organe takšne zastopnike gozdnih posestnikov, ki bodo sposobni in voljni zastopati koristi tistih, ki so jih na to mesto izvolili. Več je ljudi, več je interesov, zato je treba, da izvoljeni predstavnik odločno zastopa naše koristi

tudi takrat, kadar mora premagati razne nasprotnosti interese in pritiske. Treba bi bilo še vnaprej skrbeti za znižanje režijskih stroškov po obratih Gozdnega gospodarstva, namestiti več sredstev za nego gozdov zasebnega sektorja in rešiti še več drugih odprtih vprašanj. Z medsebojnim spoštovanjem in sodelovanjem med kmeti in gozdarskimi obrati stopimo v novo leto.

Rado Klavž,
gozdni posestnik
iz Jazbine

Več pozornosti

Vsa leta po vojni so se sredstva, kolikor so bila vložena v obnovo privatnih gozdov, vlagala zelo nesmotrno. Priznam, da so bile izsekane in posajene z iglavci in delno tudi z listavci velike površine gozdov privatnega lastništva. To lahko trdim za območje Črne, a kaj, ko pa so se nasajene površine ob menjavi gozdarjev, še več pa ob prehodu gospodarjenja od KZ na gozdarske obrate, marsikje zanemarile. Ni redko, da je tudi polovica nasadov zanemarjena, zaraščena z lesko, jelšo in drugim grmičevjem — seveda pa drži pravilo: **kakršen je gozdar, takšen je gozd in red v njem.** Elaborat gojitvenega

plana se je marsikje spregledal, denar pa šel za druge — tudi negospodarske namene. Obnova gozdov privatnega sektorja je bila tudi na dnevnem redu ene izmed zadnjih sej sveta gozdnih posestnikov v Črni, na kateri so sprejeli posnemanja vreden sklep: da se v prihodnjem letu brez podpisa gozdnega posestnika, pri katerem potekajo gozdno gojitvena dela, ne izplača v te namene niti dinarja več; edino to bo pripomoglo, da se bo denar vlagal tja, kamor je namenjen.

Rado Klavž,
gozdni posestnik
iz Jazbine

Odgovor

V zvezi s prispevkom Rada Klavža iz Jazbine smo zaprosili za mnenje vodja panoge za gojenje gozdov pri gozdnem gospodarstvu Martina Potočnika. Njegovo mnenje objavljamo v celoti.

Uredniški odbor

V povojnih letih gozdno gojitvenim ukrepom, med katere spadajo strokovno odkazilo drevja ter pogozdovanje in čiščenje v gozdovih zasebnega sektorja, nismo posvečali ustrezne pozornosti. Često menjavanje oblik gospodarjenja z zasebnimi gozdovi v povojnem obdobju je imelo za posledico večkrat nenačrtno izrabo določenih finančnih sredstev.

Gozdno gospodarstvo Slovenije Gradec je leta 1963 prevzelo tudi za zasebne gozdove kmetov skrb za gojitvena dela iz sredstev gozdnega sklada pristojnih občin. Ta sredstva so bila precej omejena in smo jih često uporabljali tudi za druge splošne in širše potrebe. Šele leta 1965 je GG prevzelo tudi gozdne sklade občin ter začelo načrtovanje in izvajanje gozdno gojitvenih del.

V podjetju — pri delitvi sredstev na tehnična in biološka vlaganja — pa so pre-

vladovala težnje kmetov — in to podpirajo tudi občinske skupščine, namreč, da bi gradili čimveč cest. Tako je bilo v preteklih letih od formiranih finančnih sredstev vloženo v gozdove kmetov: 1966. leta 26 %, 1967. leta 27 %, 1968. leta 38 % in 1969. leta 37 %. Ostala sredstva smo izrabljali za gradnjo cest, nekaj pa za soudeležbo pri nabavi opreme. Temu primerno je bil tudi fizični obseg del, izražen v odstotkih glede na površino gozdov, nizek in je znašal v povprečju le 2,5 %, medtem ko je ta v družbenih gozdovih okrog 5 %.

Operativno izvajanje gozdno gojitvenih del pri posestnikih pa je v rokah gozdarskih obratov in s tem revirnih gozdarjev. Žal je kvaliteta opravljenega dela končno odvisna od prizadevanja revirnega gozdarja in delovne skupine, ki je delo opravila.

Zaradi tega ima tudi kmet vso pravico, da se zanima za kvaliteto in učinek opravljenega dela v svojem gozdu. Le z vzajemnim sodelovanjem nas vseh bodo zajamčene koristi naših gozdov, kar je naš skupni cilj in službena dolžnost.

Martin Potočnik
Vodja panoge
za gojenje gozdov

Cestno omrežje

Vodja gradbenega obrata ob otvoritvi ceste

V nasprotju z drugimi gospodarskimi panogami ima gozdno gospodarstvo zelo tesne meje za racionalizacijo proizvodnje. Stalno menjajoče se delovno mesto, težki reliefni pogoji, številne in raznolike delovne naloge in ne nazadnje odvisnost od vremenskih razmer močno otežujejo racionalizacijo dela v gozdu. Zato je zelo važna možnost racionalizacije prav odpiranje gozdov z izgradnjo cestnega omrežja, primerne zahteve gospodarstva.

Mirno lahko trdimo, da smo danes v proizvodnji lesa v poseku in krojenju dosegli mejo prihrankov. Nasprotno pa se prav v spravi in transportu lesne mase od panja do potrošnika občutne rezerve, ki

jih lahko aktiviramo le s sodobno urejenimi gozdnimi prometnicami. Ideal je notranja harmonija med proizvodnjo, stanjem cestnega omrežja in potrošnjo.

Značilno je, da je naše gozdno gospodarstvo prevzelo po vojni z gozdovi le skopo dediščino gozdnih cest. Številni dejavniki, predvsem pa sistem zbiranja gozdnega sklada, so bili vzrok, da smo temeljito poprijeli za delo šele po letu 1960. Koncentracija sredstev, ki je posledica gospodarjenja z gozdovi pod okriljem GG Slovenj Gradec, je bila poglavitno gonilo za intenzivnejše posege v odpiranje gozdov. Danes se lahko ponasamo z več kot 600 km zgrajenih cest. Vendar je to le slaba tretjina tega, kar

Otvoritev novih cest

Osmega novembra je gozdarski obrat Ravne praznoval svečano otvoritev novo zgrajenih cest na svojem območju. Otvoritve so se udeležili zastopniki gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec, zastopni-

Breznica, Jamnica, St. Danijel in Brinjeva gora.

Dolga leta ni nihče posvečal pozornosti kmečkemu žulju. Naše kmetije so vsestransko propadale. Šele leta 1963, ko je gozdarski obrat Ravne

Otvoritev ceste

ki kmetov z ravenskega območja, zastopniki gozdarskega obrata Ravne in zastopniki gradbenega obrata našega gozdnega gospodarstva.

Ob otvoritvi je imel govor predsednik gradbenega odbora kmet — gozdni posestnik Ciril Komprej, po domače Kramolc, iz St. Danijela.

Izvelek govora:

Dovolite mi, da se v imenu našega gradbenega odbora in vseh krajanov najlepše zahvalim gozdnemu gospodarstvu Slovenj Gradec za razumevanje in sodelovanje pri izgradnji gozdnih cest na našem območju. Cesta je posebno pomembna za naselja Strojna,

prevzel gospodarjenje z gozdovi zasebnega sektorja, je nastal viden napredek. Predvsem je čutili izredno prizadevanje pri izgradnji kamionskih cest. Cesta pa ima močan vpliv tudi na znižanje stroškov sprave in prevoza lesa. Tudi dovoz gradbenega materiala za popravilo stanovanjskih in gospodarskih poslopij je za nas lažji in cenejši. Vse zgrajene ceste predstavljajo za vsakega občana veliko vrednost.

Tovarišem, zastopnikom gozdnega gospodarstva, ki so pri izgradnji cest na našem območju kakorkoli pomagali ali sodelovali bodisi strokovno, finančno ali organizacijsko, se ponovno iskreno zahvaljujemo.

potrebujemo za umno in racionalno gospodarjenje z gozdovi.

Prav gotovo ni naključje, da smo prav včeraj obravnavali problematiko sodobne gradnje gozdnih komunikacij za vso slovensko strokovno javnost v Slovenjem Gradcu. Vse svoje sile smo posvetili iskanju novih cenejših poti v gradnji komunikacij, ki slone na najsoodobnejših znanstvenih dognanjih. Z veseljem lahko trdimo, da smo zaorali ledino, kar se izraža v tem, da imamo že nekaj let konstantne cene za gradnjo enega kilometra cest. To nam je uspelo prav z uvedbo sodobnih metod in gradbene mehanizacije. Letos bomo dogotovili 70 km cest s 40 ljudmi. Na našem področju razdira bregove 12 težkih buldožerjev. Več kot 30 vozil, ki jih natovarja več nakladalcev, skrbi za dovoz utrditvenih materialov. Grejder in valjarji skrbijo za dokončno oblikovanje naših cest. Iz dneva v dan odmevajo detonacije pod Peco, Uršljo goro in Pohorjem ter dajejo upanje, da se bo naš partner — hribovski kmet — že jutri lahko enakopravno vključil v dogajanja skupnosti v dolini.

Da dosegamo te rezultate, ki nam jih čisto zavidajo, se imamo zahvaliti enotni organizaciji gospodarjenja z gozdovi. Vsak dan beremo v naših dnevnih listih o integraciji sorodnih podjetij. Nas je povezala priroda, ki ne pozna občinskih meja. Vse gravitacijsko področje je ena enota, ki lahko le v strnjem obsegu daje vsej skupnosti največ.

Zelo značilen primer te trditve je sodelovanje vseh gozdnih posestnikov pri gradnji cestnega omrežja na področjih Strojne, Sentanela in Jamnice. Več let smo skupno planirali in gradili. Kaj smo združeni močmi dosegli, kažejo tile podatki:

Opravljen delo: izkopanih je bilo

79.900 m³ rahle zemlje,
23.500 m³ trde zemlje in
9.300 m³ skal.

Sredstva so prispevali:

	(v dinarjih)
gozdarski obrat Ravne	1.300.000
kmetijska zadruga	
Prevalje	30.000
gradbeni odbor	
Jamnica	69.000
SKUPNO	1.487.000

Zgrajenih je bilo 29,1 km kamionskih cest.

S tem smo zajeli 318 ha gozdov državnega sektorja in 1398 ha gozdov NS. Etat na teh površinah znaša letno 5111 m³.

Ceste pa niso odprle samo gozdov. Zacvetela je vsa pokrajina in iz starih »gomen« rastejo nova gospodarska poslopja. Kmet je postal enakopraven fužinarju in rudarju, ki sta do nedavnega bila zgled blaginje in izobilja. V naše hribovske domove se je naselila sveža volja do zemlje in njenih vrednot. Prepričani smo, da bo vsa dežela znova zaživela in da bo pozabljeno gorje, ki so ga nosili s sabo Prežihovi samorastniki.

Dušan Dretnik, dipl. inž.

Povzetek

Republiški simpozij o uporabnosti stabilizacije tal pri gradnji cest je bil izveden pod okriljem poslovnega združenja gozdno gospodarskih organizacij v izvedbi GG Slovenj Gradec. Studijo, ki je izšla v obliki knjige, je napisal šef gradbenega obrata Dušan Dretnik, dipl. inž.

Namen študije

Posvetovanje o gradnji in projektiranju gozdnih cest, ki ga je leta 1966 organiziralo na Bledu poslovno združenje gozdno gospodarskih organizacij, je bilo prvi korak k organiziranemu reševanju številnih problemov, s katerimi se srečuje danes gozdar — gradbenik. Investiranje v gozdno cestno omrežje raste iz leta v leto. Letno se na območju naše republike zgradi več kot 300 km cest, kar prav gotovo presega dolžino letno zgrajenih javnih prometnic. Kolikšna so za to potrebna denarna sredstva, kakšen je vpliv tega omrežja na gozdno gospodarstvo Slovenije, bi težko zapisali v nekaj vrsticah. Zato nam ne more biti vseeno, kako gradimo to omrežje. Naš cilj je graditi hitreje, ceneje in kvalitetno. Premajhni smo, da bi vsak zase iskal najustreznejšo rešitev. Zato je prav, da smo se tega dela lotili skupno in načrtno.

Ze omenjeno posvetovanje je dalo odgovor na odprta vprašanja mehanizirane gradnje spodnjega ustroja, ni pa rešilo problematike utrditve vozišč, ki zavzema v strukturi stroškov izredno pomembno mesto. Ta problem je bil do nedavnega trd oreh tudi pri gradnji javnih prometnic, pri nas in zunaj naših meja. Zato je izredna dinamika razvoja evropske-

ga cestnega omrežja terjala iskanje novih poti. Rezultat so nove, cenejše in kvalitetnejše metode del in konstrukcijske rešitve številnih strojev, ki nadomeščajo drago ročno delovno silo.

Naše gozdno gospodarsko območje je bilo vse do leta 1960 praktično brez kilometra gozdnih cest. Vzroki za to so številni ter so pogojeni z dediščino in sistemom zbiranja gozdnega sklada. Kolikor smo želeli dohiteti zamujeno, smo morali krepko poprijeti za delo. Danes se ponasamo z več kot 500 km cest, kar pa je še vedno le slaba tretjina tega, kar potrebujemo.

Napisana študija obravnava naše izkušnje v obdobju 1959/69. V njej pa so zajeta tudi vsa dognanja gozdarjev v Sviči, Nemčiji, Avstriji in na Češkem. V prvem delu so podani teoretični napotki, kako pričeti nove metode dela. Drugi del pa vsebuje praktične napotke in kalkulacije posameznih načinov utrjevanja od stabilizacije z gramozom do cementnih in asfaltnih vozišč.

Dopisujte v naše glasilo. Življenje in delo v naših gozpodarskih revirjih je gotovo pestro in je kaj povedati.

Posojila za stanovanjsko izgradnjo

Tudi v letu 1969 je gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec namenilo precej sredstev za posojila članom delovne skupnosti, ki so se odločili za gradnjo ali večja popravila stanovanjskih hiš.

Posojila so bila odobrena v skladu z razpisom, ki je bil objavljen v številki 5 Obvestil, ki je izšla v mesecu februarju letos. Iz leta 1968 pa še tečejo sklenjene varčevalne pogodbe s kreditno banko. Varčevalne pogodbe so sklenjene za dobo enega do treh let. Tudi v letu 1969 je bilo sklenjenih nekaj varčevalnih pogodb za stanovanjsko izgradnjo. Pogodbe so združene z varčevanjem posameznih članov delovne skupnosti, ki s svojimi sredstvi varčujejo za stanovanjsko izgradnjo. Za kritje obveznosti varčevalnih pogodb so bila zagotovljena sredstva.

Z namenskim varčevanjem za stanovanjsko izgradnjo si člani delovne skupnosti pridobijo znatno višja sredstva, s čimer jim je omogočena hitrejša dovršitev gradnje. Takšen način kombiniranega varčevanja (delovna organizacija in posameznik) je tudi omogo-

čeno, da so skoraj vsi prosilci dobili odobrena posojila.

Sredstva za posojila in stanovanjsko varčevanje se formirajo iz 4% stanovanjskega prispevka in sklada skupne porabe.

Člani delovne skupnosti, ki so prosili za posojila za stanovanjsko gradnjo, so vlagali prošnje pri svojih obratih. Pri obratih so bile zbrane tudi vse listine, ki jih mora prosilec po razpisu priložiti. Obratni delavski sveti so na seji razpravljali o prošnjah in razpoložljivih sredstvih ter odobrili svojim članom višino posojila. Prošnjo z vsemi listinami in sklepi obratnega delavskega sveta so obrati dostavili komisiji za dodeljevanje dolgoročnih kreditov pri delavskem svetu podjetja. Komisija pri delavskem svetu podjetja je ponovno preverila prošnje, listine in sredstva, ugotavljala, ali je sklep obratnega delavskega sveta v skladu z razpisom, in na seji dokončno odločala o odobritvi posojila posameznikom.

V letu 1969 so bila graditeljem zasebnih stanovanjskih hiš odobrena naslednja sredstva:

Obrat	Odobrena sredstva					
	za varčevanje		za takojšnjo izrabo		skupaj	
	število	znesek	število	znesek	število	znesek
Obrračunske enote	11	128.579	2	7.500	13	136.079
GO Slov. Gradec	4	40.296	15	171.500	19	211.796
GO Mislinja	9	87.093	5	39.300	14	126.393
GO Ravne	3	45.000	5	45.000	8	90.000
GO Črna	8	103.992	2	10.000	10	113.992
GO Radlje	15	126.966	14	102.330	29	229.296
GO Dravograd	4	37.320	3	30.000	7	67.320
Gradbeni obrat	3	50.067	—	—	3	50.067
Strojni obrat	6	76.400	8	54.000	14	130.400
SKUPAJ	63	695.713	54	459.630	117	1.155.343

Iz tabele je razvidno, da so obrati namenili znatna sredstva za individualno stanovanjsko gradnjo. Dosegli smo tudi, da so se graditelji pri novih gradnjah odločili za stanovanjsko varčevanje, za takojšnjo izrabo pa smo odobri-

li posojila le za adaptacije, dograditve ter za odkupe stanovanjskih hiš. Stanovanjsko varčevanje naj bi bilo tudi v prihodnje eden izmed pogojev pri odobravanju sredstev za novogradnje.

Tinka Cajnko

ISKRE

Kadar šefu pogine kanarček, jočejo tudi vsi službeni papagaji.

Če ni sovražnikov, ni treba prijateljev, zadostujemo ljudje.

Naš delavec Martin Čopati je lepo popravil svoj dom v Javorju
Foto Andrej Šertelj

Alkoholizem - družbeno zlo

Hud sovražnik, ki razkrajja družine, povzroča nepopravljivo škodo na izkrivljeni vzgoji otrok, povzroča nesreče in visoko materialno škodo, terja krvni davek in smrt, niža produktivnost, zaostruje odnose ter povzroča materialno in socialno bedo.

V decembru 1968 je bila prva slovenska konferenca o alkoholizmu. Na konferenci so bili sprejeti predlogi in sklepi, kako bi učinkovito in organizirano nastopili boj proti temu družbenemu zlu. Konferenca je predvidela mesec november kot mesec »bilance«, kaj je bilo na tem storjeno, in kot mesec pospešenega dela v boju proti alkoholizmu.

Izvršni odbor SZDL občine Slovenj Gradec je imenoval koordinacijski odbor za boj proti alkoholizmu. Odbor je na prvi seji za sedaj sprejel kratkoročni program dela. Sklenil je, da je treba strnjeno, zavzeto in usklajeno stopiti v boj proti alkoholizmu. Povezati se je treba z družbenopolitičnimi organizacijami, šolami, avtomoto društvom, sindikati, postajo ljudske milice, Rdečim križem, pionirskimi organizacijami in delovnimi organizacijami ter v enotni akciji pozikušati doseči čim večje uspehe. Na šolah so bila v mesecu novembru predavanja, izobešeni so bili plakati in razdeljene slikanice o uporabi in vrednosti sadja v drugih oblikah.

Odbor je sklenil, da bo postaja ljudske milice sodelovala s pionirsko organizacijo in izvedla konkretne akcije v prometu ter poostren nadzor nad vozniki motornih vozil. Pionirji naj v navzočnosti organov ljudske milice delijo plakate, ki opozarjajo voznike na nevarnost uživanja alkohola v času vožnje. Prav tako naj bi bil poostren nadzor nad točenjem alkoholnih pijač mlado-

letnikom. Vsi občani, ki se zavedajo resnosti tega vprašanja, naj sodelujejo pri preprečevanju alkoholizma.

Treba je vedeti, da je alkoholik človek, ki pretirano pije alkoholne pijače in mu to preide v življenjsko potrebo. Ne bi opisoval vsega zla, ki ga prinaša alkoholizem posamezniku, posameznim družinam, delovnim organizacijam in celotni družbi. Večina strokovnjakov se danes strinja z mnenjem, da je začetek alkoholizma priložnostno seganje po alkoholnih pijačah.

Priložnostni — simptomatski alkoholizem je opijanje, ki ima za cilj omiljenje vseh mogočih »bolečin«, napetosti, notranjih muk, ki so v večini primerov psihološkega in socialnega značaja. Alkohol blaži mučne znake nevrotičnih motenj, gladi bodice konfliktnih situacij, preganja strah, rodi pogum, odganja skrbi — seveda le tako dolgo, dokler ima oblast nad človekom. **Torej je zelo nevaren zdravnik, slab prijatelj, krut tiran in zahrbtni izdajalec.**

Razdiralno delo alkoholizma na osebnost in družbo nam je znano. Alkoholik propada ne le osebnostno, marveč tudi fizično in medicinsko; otroci, ki rastejo v zastrupljenem okolju alkoholnih družin, se izkrivljajo v svoji osebnostni rasti, družina fizično, moralno in socialno propada. Alkoholik se

Nadaljevanje na 6. strani

Pri delu z mehanizacijo je treba še več previdnosti

ALKOHOLIZEM — DRUŽBENO ZLO

Nadaljevanje s 5. strani

osebnostno spreminja v negativni smeri, postaja asocialen in v končni fazi tudi antisocialen. Ko postane alkoholiku alkoholna pijača nujna potreba, je razumljivo, da poskuša priti do sredstev za alkohol ali do alkohola po takšni ali drugačni poti. Ni mu več mar, če v družini primanjkuje osnovnih potrebščin. Na prvem mestu je zanj potreba po alkoholu.

Organom za socialno skrbstvo pri občinskih skupščinah, varnostnim organom, delovnim organizacijam in sosedom so znani primeri, ko trpijo družine in se razkrajajo. Pravi gospodar in tiran v družini postane alkohol in alkoholizem, alkoholik je le še slepo orodje, ki sledi svojim potrebam in nagonu.

Omeniti je treba posledice na zdravju alkoholikov. Javljajo se razkroj jeter, razne duševne motnje — od milejših do zelo hudih — in še druge bolezni. Zatiranje alkoholizma je težko ter zahteva naporno delo in veliko časa. Zdravljenje kroničnega alkoholika je prav tako zelo težko in rodi uspeh le, če se posamezni alkoholik sam zave svojega vprašanja ter ima dovolj volje, da se aktivno vključi v zdravljenje. Družba in posamezne odgovorne službe bi torej morale z vso sposobnostjo in vsemi razpoložljivimi sredstvi delati za preprečevanje alkoholizma. Torej ne dopuščati, da ta bolezen nastaja; če pa že nastane, tedaj takoj pričeti zdravljenje, ne pa kasniti in se kasneje brezuspešno ukvarjati s tako imenovanimi brezupnimi primeri, ko je alkoholik le še razvalina, okolje pa že okvarjeno.

Jurij Šumečnik

Odgovarjamo

Sem mati in delam skrajšan delovni čas — štiri ure dnevno — zaradi nege otroka, ki je star štiri mesece.

Ali imam pravico do 30-minutnega počitka v delovnem dnevu?

Delavka-mati, ki dela po določilih 40. člena temeljnega zakona o delovnih razmerjih skrajšan delovni čas 4 ure dnevno, nima te pravice. Prav tako nimajo te pravice delavci, ki delajo enkratno z nepopolnim delovnim časom, in ti isti delavci, ki delajo deljen delovni čas (komentar temeljnega zakona o delovnih razmerjih s sodno prakso, avtor Janez Sinkovec, 67. stran citirane knjige, 59. člen TZDR).

Sem delavka in imam 27 let delovne dobe, od tega osem let pri gozdnem gospodarstvu Slovenj Gradec.

Ali mi lahko da delovna organizacija odpoved delovnega razmerja zaradi zmanjšanja obsega proizvodnje, ukinitve delovnega mesta ali zaradi zmanjšanja potrebnega števila delavcev na delovnem mestu?

Z zakonom o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o delovnih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 20/69) se je za 20. členom tega zakona dodal novi drugi odstavek 102. člena TZDR, ki se glasi:

»Ne glede na prvi odstavek tega člena pa na gornjih podlagah ne more brez privolitve prenehati delo delavcu, ki ima najmanj 30 (za delavke 25) za pokojnino vstevnih let, razen če odkloni razporeditev na drugo delovno mesto pri isti ali drugi delovni organizaciji, ki ustreza njegovim strokovnim in delovnim sposobnostim.«

Obvestilo

Kolektiv GO Mislinja obvešča, da so bili v letu 1969 upokojeni tile sodelavci:

Redno sta bila upokojena:

Jože Kotnik in

Franc Repuc.

Dolgo vrsto let sta bila stebra naših nakladalskih skupin. Ob njuni zasluženosti upokojitvi jima kolektiv GO Mislinja iskreno čestita in jima želi še mnogo zdravih in zadovoljnih let.

Predčasno so bili upokojeni:

Ferdo Borovnik — cestar, 30 let delovne dobe;

Ivan Klemenc — cestar, 22 let delovne dobe;

Anton Verboten — skladiščni delavec, 31 let delovne dobe, in

Ludvik Kotnik

Visoko smo sedaj, ko imamo cesto brez luže

Pongranc Vivod — skladiščnik lesa, 16 let delovne dobe.

Zdravstveno stanje tem tovarišem — zvestim sodelavcem — ne dovoljuje več opravljanja svojih delovnih dolžnosti, ki so jih vestno izvrševali dolgo vrsto let.

Ob njihovi predčasni upokojitvi jim celoten kolektiv gozdarskega obrata želi še mnogo mnogih srečnih let in dobrega počutja.

Vsem skupaj, redno in predčasno upokojenim, se zahvaljujemo za njihovo dolgoletno sodelovanje.

Metod Sekirnik,
dipl. inž. gozd.

Izročitev pokala

21. novembra smo se v Radljah zbrali udeleženci letošnjih medobratnih športnih iger. Kljub veliki udeležbi — zbralo se nas je 54 — pa ni bilo predstavnikov GO Ravne, Mislinja in gradbenega obrata. Pozdravni govor je imel šef gozdarskega obrata Radlje tov. Maks SUŠEK. O dosedanjem tekmovanju je poročal Ludvik KOTNIK, dipl. inž. gozd., direktor podjetja Janez GORNJEC, dipl. inž. gozd., pa je izročil lep pokal zmagovalni ekipi gozdarskega obrata Radlje. Ob tej priložnosti smo čestitali tudi naši uslužbenki iz uprave Betki Urbanc, ki je na državnem prvenstvu v kegljanju dosegla odlično sedmo mesto. Na srečanje smo povabili tudi domačina Baltazarja HEFLERJA, upokojenega planerja pri našem podjetju, in mu čestitali ob priznanju, s katerim ga je odlikoval predsednik republike. Ob koncu smo se pomenili še o naslednjih medobratnih športnih igrah. Sklenili smo, da namesto tenisa, za katerega ni preveč zanimanja, uvedemo novo panogo — turno smučanje, da bi tako pritegnili k sodelovanju še več naših delavcev.

Razpis medobratnih športnih iger

Odbor za pripravo športnih iger pri podjetju razpisuje medobratne športne igre. Odbor je sklenil, da bodo tekmovanja v naslednjih panogah:

1. SAH

Organizator je gradbeni obrat; zadolžen je Maks NABERNIK; turnirski sistem: ekipa šteje 4 člane; tekmovanje je bilo 13. decembra 1969 na gradbenem obratu v Slovenj Gradcu.

2. KEGLJANJE

Organizator bo gozdarski obrat Slovenj Gradec; zadolžena sta VIVOD in KREVIH; ekipa šteje 5 članov; vsaka ekipa odigra 10 partij po 6 lučajev; zmaga ekipa z najvišjim številom podrtih kegljev; tekmovanje bo 10. januarja 1970 v Slovenj Gradcu.

3. SMUČANJE

Organizator bo uprava Slovenj Gradec; zadolžena sta WALTL in inž. KOZELJ; ekipa šteje 3 člane; tekmovanje bo 31. januarja 1970 na Pungartu.

4. SANKANJE

Organizator bo gozdarski obrat Dravograd; zadolžen je Emil KRISTOF; ekipa šteje 3 člane; tekmovanje bo 17. januarja 1970 v Dravogradu.

5. TURNO SMUČANJE

Organizator bo gozdarski obrat Ravne; zadolžena sta GRUBELNIK in PETRIČ; start bo pri Rimskem vrelcu, cilj pa pri smučarski koči; časa za hojo s smučmi ne bomo upoštevali, odločilno bo število tekmovalcev, ki pridejo na cilj; vsak obrat dobi toliko točk, kolikor bo tekmovalcev, vendar največ 15. Tekmovanje bo 24. februarja 1970.

6. STRELJANJE

Organizator bo gozdarski obrat Radlje; zadolžen je Zdravko VILAR; ekipa šteje 4 člane; tekmovanje bo 14. februarja 1970 v elektrarni Vuhred.

7. ODOBJKA

Organizator bo gozdarski obrat Mislinja; zadolžena sta FILEJ in ZOHAR; tekmovanje bo spomladi 1970.

8. PLAVANJE

Organizator bo gozdarski obrat Ravne; zadolžena sta PISNIK in IGERC; tekmovanje bo februarja 1970 na Ravnah.

Šah

V soboto, 13. decembra, smo se zbrali šahisti na gradbenem obratu v Slovenj Gradcu. Po zanimivih borbah je nepričakovano zmagala ekipa gozdarskega obrata Crna v postavi: Andrej Sertelj, dipl. inž. gozd., Jože Lesnik, Jakob Carf, Maks Potočnik in vodja ekipe Karel Dretnik. Najboljši posameznik na turnirju je bil Jaka Carf, ki je edini dobil vse partije. Ekipa gradbenega obrata, ki je veljala za glavnega favorita, je v neposrednem dvoboju z gozdarskim obratom Crna izgubila s 3:1 in se tako uvrstila na drugo mesto.

Vrstni red:

1. Gozdarski obrat Crna 17,5 točk, 2. Gradbeni obrat 16 točk, 3. Gozdarski obrat Radlje 11 točk, 4. Uprava 10,5 točke, 5. Gozdarski obrat Mislinja 2 točki, 6. Gozdarski obrat Slovenj Gradec 2 točki.

Po tekmovanju smo odigrali brzoturnir. Zmagal je Ludvik Kotnik, dipl. inž. gozd., pred Borisom Rokovcem, itn.

Ludvik Kotnik

STROŠKI ŠPORTNIH SREČANJ Medobratne igre

1. Sah	150 dinarjev
2. Streljanje	250 dinarjev
3. Kegljanje	450 dinarjev
4. Sankanje	400 dinarjev
5. Turno smučanje	150 dinarjev
6. Smučanje	600 dinarjev
7. Odbojka	250 dinarjev
8. Plavanje	300 dinarjev

SKUPAJ	2550 dinarjev
Pokali in graviranje	600 dinarjev
SKUPNO	3150 dinarjev

Srečanje z gozdnim gospodarstvom Maribor

1. Kegljanje	500 dinarjev
2. Sah	400 dinarjev
3. Streljanje	500 dinarjev
SKUPAJ	1400 dinarjev

Prosimo vse sindikalne podružnice, da prispevajo po 5 dinarjev na zaposlenega na upravo podjetja. Imamo naslednje poprečno število zaposlenih:

Gozdarski obrat Slovenj Gradec	92	460 dinarjev
Gozdarski obrat Mislinja	95	475 dinarjev
Gozdarski obrat Ravne	66	330 dinarjev
Gozdarski obrat Crna	210	1050 dinarjev
Gozdarski obrat Radlje	200	1000 dinarjev
Gozdarski obrat Dravograd	45	225 dinarjev
Gradbeni obrat	70	350 dinarjev
Strojni obrat	60	300 dinarjev
Uprava	75	375 dinarjev
S K U P A J		4565 dinarjev

Ta denar bomo razdelili organizatorjem, porabili pa ga bomo tudi za nakup pokalov. Vljudo prosimo, da pošljete prijave ekip in nakažete denar najkasneje do 20. januarja 1970.

TOČKOVANJE

I. mesto 15 točk, II. — 12, III. — 10, IV. — 8, V. — 6, VI. — 4, VII. — 2, VIII. — 1 in IX. mesto 0 točk.

Prevoze tekmovalcev organizirajo posamezni obrati, sodnike določa organizator. Posamezni obrati lahko tekmujejo z več ekipami.

Zmagovalci v posameznih skupinah prejmejo pokale v trajno last. Skupni zmagovalec pa prejme prehodni pokal, ki ga dobi v trajno last, če ga osvoji trikrat.

Pripravniki tekmujejo za obrat, na katerega so razporejeni v času tekmovanja. V primeru spora od-

loča izobraževalni center. Tekmujejo lahko samo člani kolektiva gozdnega gospodarstva.

Na obratih bi bili sodelavci za sestavo svojih ekip:

Gozdarski obrat Crna — Dretnik in Carf, Gozdarski obrat Ravne — Igere in Mori, Gozdarski obrat Radlje — Vilar in inž. Modic, Gozdarski obrat Dravograd — Kristof in inž. Motaln, Gozdarski obrat Slovenj Gradec — Krevh in Vlvod, gradbeni obrat — Marzel ter strojni obrat — Matko.

Za srečanje s tekmovalci gozdnega gospodarstva Maribor so za sestavo ekipe odgovorni:

— za kegljanje Drago Plaznik, gradbeni obrat;
— za šah Ludvik Kotnik, inž., uprava;
— za streljanje Zdravko Vilar, gozdarski obrat Radlje.

Ludvik Kotnik

Upokojitev

Prvega julija 1969 je odšel v zaslužni pokoj Adolf Osrajnik, skladiščnik na GO Radlje.

Rojen je bil pred 57 leti na Orlici. Ker mala kmetija ni mogla dajati dovolj kruha številni družini, si je bil Adolf prisiljen poiskati delo, brž ko je zapustil šolske klopi. Tako se je že v 16. letu zaposlil kot gozdni delavec pri Paherniku v Vuhredu. Delodajalci so ga kmalu spoznali kot pridnega, vestnega in zanesljivega delavca. Napredoval je do lesnega manipulant, leta 1950 pa je bil nastavljen kot logar pri gozdni manipulaciji Radlje.

Za vsakega, ki ga pozna, pomeni Dolfa pojem poštenosti in vestnosti. Prav tako kot je prej v revirju vedel za vsak kos lesa in pri inventuri nikdar ni bil v zadregi zaradi viškov ali mankov, tako je imel tudi skladišče vedno v vzornem stanju. Svoje naloge je opravljal nadvse vestno. Nikdar ni gledal na uro, kadar je bilo treba dokončati delo do gotovega roka. Za material, ki ga je imel v skladišču, je skrbel tako, kot bi bil njegov.

Morda mu je kdo zameril, ko je tu in tam nad kom tudi zarobantil, če se mu je zdelo, da je ta prehitro ali po malomarnosti pokvaril orodje in zahteval drugo. Takrat je izgledal tudi surov; vendar v bistvu ni tak. Hrapava je samo njegova skorja, pod njo pa mu bije zelo mehko srce. O tem nam priča tudi skrita solza, ki se je večkrat zablestela v očeh, kadar je odprl prosto pot svojim čustvom.

Ko sedaj po 38 letih delovnega staža zapuša kolektiv GO Radlje, mu vsi sodelavci iz srca želimo še veliko zdravih let.

Tone Modic, inž.

070 489(497.4 Slovenj Gradec)

3004604

COBISSE

OŽBI GRABNER

Sneg pade maja — zlomi drevo. Strela tresči — razkolje hrast. Zdivja vihar — izruje korenine.

Bilo mu je petindvajset let. Za vedno bo ostal mlad — tako mu je bilo zapisano na zadnjem listu v knjigi življenja.

»Kako je ime tisti gori?« je vpraševal mater.

»Uršlja gora je to,« mu je odgovorila mati. Zgledovala sta se z Javorskega grebena okrog po svetu — on neugnano radoveden fant, mati ljubeča in ustrezljiva in skrbna za oba roditelja — za očeta in mater. Gora je bila visoka in zajetna in na vrhu vsa v soncu. Baržunasta od gozda,

naslada... Omahnili je ded, oče, žanjice iz soseseke... Nepožeto klasje se je sklonilo po njivah okrog domačije... Malemu Ožbiu in sestrici je bilo takrat trinajset dni.

Mladeniču v zelenem pulloverju, »Počevovem Ožbiu«, se je zdel počitek potrata časa. Povsod ga je bilo videti, vsem je hotel pomagati pri delu. V trdem delu se je razvil v močnega in žilavega fanta. Svojo bodočnost je videl v poklicu. Odšel je v železarno na Ravne in se izučil za kovinostrugarja.

Magična sila zelenih gozdov, sredi katerih je vzniknil, ga je zvalila nazaj iz tovarne. Zelel je živeti med svojimi ljudmi. Prišel je h gozdarskemu obratu v Črno, opravil izpit za žičničarja in svoj poklic opravljal z vso resnostjo, vestno in zgledno.

Tistega usodnega dne je odšel po poklicni dolžnosti na Uršljo goro. Nesreča na žičnici radiotelevizijskega oddajnika se je zgodila tako nenadoma in nepričakovano. Vse naslednje dni so njegovi sodelavci in prijatelji upali, da mu bo šlo zdravje na bolje. Šestnajstega novembra 1969 se mu je v njegovi knjigi obrnil zadnji list...

Z njegovim tragičnim slovesom je gozdarski obrat v Črni izgubil pridnega in vzornega delavca, ki bi mu bil sicer še dolga leta v pomoč. Vsi sočustvujemo z njegovo ljubečo in skrbno ženo ter njegovo hčerko Sabino, ki je morala tako mlada ostati brez očeta. Iskreno sožalje njegovi materi in svojem!

Andrej Šertelj

zeleni od gozda, mogočna od gozda. »Tam je Pohorje, tam je Peca, tam je Olševa, Raduha, Smrekovec...«

Na vse mu je odgovarjala mati. Očeta ni poznal... Prišli so nekoga poletnega dne, ko so se Počevove njive, obdelane s skrbjo in trudom, ponujale v žetev. Vojna je bila njih

Srečno
novo leto 1970
vam želi
Gozdno
gospodarstvo
Slovenj Gradec

Odšel v pokoj

Osemnajstega avgusta je odšel v pokoj delavec našega projektivnega oddelka Franjo Uršej. Franjo Uršej je delal na delovnem mestu tehničnega risarja, predtem pa tudi na drugih delovnih mestih. Pri gozdnem gospodarstvu je bil skupaj 15 let.

Franjo Uršej je bil rojen dne 3. oktobra 1924 v Črni na Koroškem. Sedaj stanuje v Slovenjem Gradcu. Franjo Uršej je bil rojen kot sin delavskih staršev. V času stare Jugoslavije se je družina le s težavo prebijala iz meseca v mesec. Družina je občutila hudo gospodarsko krizo v letih 1929 do 33, in tudi brezposelnost ji ni bila tuja. V takšnih razmerah so v družini zadovoljevale komaj najosnovnejše potrebe. Septembra 1944 je Franjo stopil v organiziran boj za nacionalno in socialno osvoboditev slovenskih domov. Kljub hudemu trpljenju se rad spominja dogodkov iz NOB.

Trdo življenje v času stare Jugoslavije in hude vojne razmere so zapustile sledove na njegovem zdravstvenem stanju. Četudi težko se je končno

odločil in zaprosil za predčasno upokožitev.

Franjo še vedno rad dela kot tehnični urednik našega glasila Obvestila in nikoli ne vpra-

Franjo Uršej

ša, koliko bo zaslužil. Tudi čas mu ni važen. Važno je, da je delo opravljeno do roka in lahko damo glasilo v tisk.

Delovna skupnost gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec, še posebej pa ožja delovna skupnost uprave podjetja in v okviru nje projektivni oddelki, se Franju zahvalujeta za dolgoletno delo.

Zelimo mu, da bi vever in vesel še dolga leta pomagal pri urejanju našega glasila.

Jurij Šumečnik

»Obvestila« izdaja delavski svet delovne skupnosti gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec. Naklada 1000 izvodov. Komisija za urejanje internega časopisa: Jože Zorman, Jože Logar, Ivan Čas, Andrej Šertelj, dipl. inž. gozd., Metod Sekirnik, dipl. inž. gozd., in Ludvik Kotnik, dipl. inž. gozd. Predsednik komisije in odgovorni urednik Jurij Šumečnik. Tiska CP Mariborski tisk.

Vsak po svoje razumejo